



de STEM van de LAATSTE BAZUIN

44^e jaargang nr. 74, herfst 2018



*Driemaandelijke uitgave van de
Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland*

Een bedevaartslied

Toen de Here de gevangenen
van Sion deed wederkeren,
waren wij als degenen die dromen.
Toen werd onze mond vervuld
met lachen,
onze tong met gejuich.
Toen zeide men onder de heidenen:
De Here heeft grote dingen bij
hen gedaan!
De Here heeft grote dingen bij
ons gedaan,
wij waren verheugd.
Here, wend ons lot
als beken in het Zuiderland.
Wie met tranen zaaien,
zullen met gejuich maaien.
Hij gaat al wenende voort,
die de zaadbuidel draagt;
voorzeker zal hij komen met gejuich,
dragende zijn schoven.

Psalm 126

COLOFON

Uitgeverij 'De Kandelaar'
Herenweg 7 bis
3513 CA Utrecht
Telefoon: 030 230 07 44
www.uitgeverijdekandelaar.nl

Redactie:

Wilhelminastraat 21
2011 VJ Haarlem
jlmstraetemans@planet.nl
www.hazknederland.org

Abonnementen worden gratis verstrekt.

Opgave 023-5285561
of via e-mail:
info@uitgeverijdekandelaar.nl
Overname van artikelen alleen
met toestemming, ongewijzigd
en met bronvermelding.

Redactie:

R.C. Boekhout

Hoofredactie:

J.L.M. Straetemans

Productie en lay-out:

theologische uitgeverij
NARRATIO
Postbus 1006
4200 CA Gorinchem

ISSN: 1568 - 3419

Uitnemende liefde

Liefde is basis, oorzaak en oorsprong van Gods handelen met de mens (Jh.3:16;1Jh.4:10-11). God is liefde en de mens die in die liefde blijft, die blijft in God en God in hem/haar (1Jh.4:16): 'En wij hebben gekend en geloofd de liefde, die God tot ons heeft. God is liefde; en die in de liefde blijft, blijft in God, en God in hem'.

Degene die niet in die liefde blijft, blijft dus ook niet in God. Hoe heeft God ons bekend gemaakt met Zijn liefde? God heeft ons Zijn liefde getoond en Zijn liefde bekend gemaakt door het zenden van Zijn Zoon Jezus. De Zoon van God heeft uit liefde voor ons het offer van Zijn leven gebracht aan het kruis. De liefde van Christus voor zondige mensen; de liefde die opzoekt wat dreigt verloren te gaan. De zondaar, het voorwerp van Gods liefde, deed toch de Heiland Zijn heerlijkheid verlaten om zich voor diezelfde zondaar aan het kruis te laten nagelen (Jh.15:13). Jezus Zelf wordt in de Bijbel vergeleken met een koopman Die de gelovigen met Zijn bloed gekocht heeft. Wij zijn duur gekocht (1Kor.6:20;Opb.5:9) met het vergoten liefdesbloed van Jezus Christus. Gekocht zijn betekent: Hem ten eigendom, Hem toebehorende. Wij zijn niet meer van onszelf: wij zijn van Hem: 'Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt?' (1Co 6:19). Christus heeft de

gemeente lief (Ef.5:25): 'Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus Zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft'. Dit wijst op Zijn zélfopofferende, onvoorwaardelijke liefde. Jezus heeft Zijn leven gegeven: voor ons en in plaats van ons. Hij, Christus, de Man van smarten, de lijdende Knecht waarvan geschreven staat (1Pt.1:10-11): 'Naar deze zaligheid hebben gezocht en gevorst de profeten, die van de voor u bestemde genade geprofeteerd hebben, terwijl zij naspeurden, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus in hen doelde, toen Hij vooraf getuigenis gaf van al het lijden, dat over Christus zou komen, en van al de heerlijkheid daarna'. Jezus, de Koning van de kerk, verzorgt, onderhoudt en houdt Zijn gemeente in stand vanuit Zijn liefde en trouw: 'want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente' (Ef.5:29). Jezus koestert en voedt de gemeente. Dit houdt in: door voeding tot ontwikkeling brengen, met voeding versterken, opvoeden, grootbrengen, tot volwassenheid brengen.



Begrijpen wij hoe dierbaar de gemeente in het oog van Christus is? Hoe kostbaar zijn we wel niet in de ogen van de Heer? Begrijpen we hoe lief Jezus ons wel niet heeft door uit liefde voor ons Zijn leven te hebben gegeven aan het kruis? Zijn we voldoende bewust en doordrongen van het offer van Zijn leven uit liefde voor ons?

In liefde geworteld en gegrond zijn

De Heer verlangt ernaar dat wij geworteld en gegrond zijn in de liefde van Christus, onze Bruide-

gom. Daarom is het noodzakelijk om ons altijd meer en meer te verdiepen in die liefde van Christus. 'Opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde' (Ef.3:17). In liefde van Christus wortelen is: grondvesten, stichten, vast ergens neerzetten, vast worden, inwortelen. In de liefde van Christus gegrond zijn is: de fundering leggen, grondvesten, stevig maken, bevestigen. Het staan en gegrondvest zijn in de liefde is een opdracht voor ons allen. Wij staan gezamenlijk en afzonderlijk gegrond en geworteld in de liefde van Christus en zijn verbonden met elkaar vanuit de liefde Gods. Slechts vanuit en staande in Gods liefde zullen wij zélf staande kunnen blijven en overwinnen. Staande blijven, vast, onbeweeglijk staan, standvastig zijn, standhouden, is slechts mogelijk als wij gegrond en geworteld zijn in de liefde van de Bruidegom. Wij bewegen ons vanuit de liefde Gods; leven vanuit de liefde; alles doen en laten wij vanuit de liefde (Hd.17:28a): 'Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij'. In ons totale leven is de liefde de grondslag. Als dit niet zó is dan baat het niet, zo lezen we in de brief aan de gemeente te Korinthe (1Kor.13:1-3): 'Al ware het, dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde niet, ik ware schallend koper of een rinkelende cimbaal. Al ware het, dat ik profetische gaven had, en alle geheimenissen en alles, wat te weten is, wist, en al het geloof had, zodat ik bergen ver-

zette, maar ik had de liefde niet, ik ware niets. Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets'.

In liefde vreugde beleven

Een oproep, opwekking tot verdieping in de liefde Gods is een oproep, opwekking tot wederliefde. De Bruidegom komt niet met geweld, met brute kracht of het donderen op de Sinaï, maar komt met een teder, lieflijk, uitnodigend kloppen aan de deur van ons hart. De meest tedere taal wordt gesproken om ons tot Zijn dienst, tot wederliefde te bewegen. Hoe bijzonder laat de Heer ons Zijn liefde niet smaken in Zijn huis als wij daar bijeenkomen om te eten en te drinken aan de tafel van liefde, geschonken door de Zoon der liefde: Jezus Christus. Het is het huis van de liefde, waar de taal van de liefde gesproken en bezongen wordt waar alles de lieflijke reuk ademt van Gods liefde. Dat dit alles ons mag verheugen; dat we er vreugde in mogen ervaren en beleven: 'Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde' (1Pt.1:8).

Uitnemende liefde

Maar wat is nu het bijzondere aan de liefde van de Bruidegom tot de bruid; wat is nu het bijzondere aan de liefde van de bruid tot de Bruidegom? Het antwoord

wordt gevonden in het boek Hooglied, het lied der liederen, lied der liefde. De Hebreeuwse betekenis van het woord Hooglied is: lied der liederen. Een aanduiding als 'het allermooiste, beste en belangrijkste lied'. Hooglied onderwijst ons in de bijzondere betrekking tussen Christus en Zijn gemeente, tussen Bruidegom en bruid. Door de Heilige Geest wordt in vele tafereelen het leven, de omgang en de innige gemeenschap uitgedrukt van de Bruidegom met de bruidsgemeente. Hoe meer we ons terugtrekken uit de wereld, ons hiervan losmaken, des te meer worden we bekend met de Bruidegom. Veel bezitten in de wereld trekt niet zelden af van de Heer. Veel van de wereld genieten maakt lauw. In het gebed van Agur (Spr.30:7-9) staat omgezet een belangrijke raad. In dit gebed vraagt Agur: 'Geef mij geen armoede zodat ik zou moeten gaan stelen; geef mij geen rijkdom opdat ik U zou kunnen vergeten, maar geef mij, mijn bescheiden deel'. En in de brief aan de Romeinen (12:16) lezen we: 'Weest onderling eensgezind, niet zinnende op hoge dingen, maar voegt u in het eenvoudige. Weest niet eigenwijs'.

Hoe meer omgang met de Heer en tot ons nemen wat de Heer wil schenken, des te meer kennis en verlangen. Verlangen om met Hem te leven; verlangen om altijd bij Hem te zijn. Hooglied wekt het verlangen op naar verlossing. Hooglied roept of wekt verlangen op naar de komst van Jezus en de

toekomst dat de ware liefde deze gehele wereld zal doortrekken! Een bruid en bruidegom verlangen naar elkaar en trekken zich het liefste terug in de binnenkamer om zoveel mogelijk met elkaar om te gaan, elkaar te geven wat nodig is om gelukkig te zijn, te worden. In Hooglied wordt de bijzondere liefde van de hemelse Bruidegom en Zijn bruidsgemeente als volgt benoemd: 'Uw uitnemende liefde is beter dan wijn' (Hl. 1:2,4; 4:10; 7:12). Uitnemend(heid) betekent: meer dan iedere andere, overtreffen, te boven gaan, de gewone maat overschrijden. Er is dus geen maatstaf om Zijn liefde te meten, er zijn geen woorden om haar uit te drukken, het is niet te vergelijken.

De openbaring van de zuivere uitnemende liefde van en tot Jezus is meer dan iedere andere liefde; de uitnemende liefde gaat alles en allen vór te boven. Zij overstijgt de liefde tot vader, moeder, vrouw of man, kinderen, broers of zusters en zelfs ons eigen leven, want het is een liefde die nimmer vergaat; de kracht van deze liefde is immers sterker dan de dood (Hl.8:6). Die uitnemende liefde schenkt zó veel, gaat dieper en indringender en maakt dat wij kunnen spreken zoals in het Hooglied is geschreven (Hl.8:7) 'Vele wateren kunnen de liefde niet blussen en rivieren spoelen haar niet weg. Al bood iemand alles wat hij bezit voor de liefde, smadelijk zou men hem afwijzen'. Er mag iets van gevoeld en beleefd worden, want: '... omdat de liefde Gods in onze

harten uitgestort is door de Heilige Geest, Die ons gegeven is' (Rm.5:5).

Uit liefde: een reine bruid

Hoe schitterend en diepgaand is, kan de liefdesband zijn tussen bruidskind en Bruidegom Jezus. De bruid, zij wordt geliefd door de Bruidegom en de bruid heeft de Bruidegom lief. De Bruidegom, Hij wordt geliefd door Zijn bruid en heeft de bruid lief. Wij mogen het weten: wij worden geliefd, wij zijn geliefd. De Heer geve dat ons gehele leven uitsluitend gericht is om ons voor te bereiden op de komst van en de ontmoeting met onze Koning en Bruidegom: Jezus Christus. Het gaat om dat éne grote doel: een reine bruid voor onze Bruidegom.

J.L.M. Straetemans

Verwachten

Wat van God is gegeven, is om te verwachten. Datgene wat verwacht wordt is altijd een moeilijkheid geweest. Want dat kunnen wij wel vaststellen na 2000 jaar verkondiging van het Evangelie.

Het verwachten hield meestal in dat datgene moest plaatshebben dat de mens persoonlijk wilde verwachten. Israël was daar ook al mee behept, zodanig dat zij hun eigen hart volgden. Ondanks dat zij de genade mochten hebben dat God hen er steeds door Zijn profeten op aansprak, om wel datgene te verwachten dat God hen had beloofd. In Jesaja (40:31) lezen we: 'maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat'. Dat was de kern van hetgeen de Heere God had beloofd. Maar de geschiedenis van het volk Israël is anders gelopen. Dit omdat Israël uiteindelijk het hart er niet op had gezet om de Heere werkelijk te verwachten, naar Zijn Woord, zoals Het hen was gegeven. En dat was dan ook het grote dilemma voor het volk Israël. Als Jezus, de Zone Gods, Zich te midden van Zijn volk openbaarde, konden zij Zijn spraak niet begrijpen, want dat was een grote verborgenheid voor hen. Juist om de reden dat zij zich niet hadden losgemaakt van het verwachten dat zij zichzelf hadden aangematigd. En dat is de

oorzaak geweest dat het hen is voorbijgegaan. Zij konden Jezus, de Messias in Zijn openbaring, niet aanschouwen. En het gebeurde zoals het moest gebeuren, want het stond alles al reeds geschreven en de Schriften zijn daarin vervuld geworden.

Zoals Jezus ook aan Zijn apostelen verkondigde, dat de Schriften in Hem vervuld zijn geworden. Jezus Zelf getuigde dan ook, zoals wij dat lezen in Johannes (7:38) 'Die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn buik vloeien'. Dat zijn geen loze Woorden van Jezus, maar is een werkelijkheid, die aan de mens gegeven is door de verkondiging van het Evangelie. Hoe moeilijk kunnen christenen dat geloven. Want dat kunnen wij ook in deze tijd nog wel waarnemen. Het verwachten is wat dat betreft zeer divers. Dat is natuurlijk niet de bedoeling, want er is maar één waarheid, en dat is het eeuwige Woord Gods. En dat is aan de mens gegeven, om werkelijk tot die waarheid te kunnen komen; om werkelijk te aanschouwen wat God bereidende is voor hen die geloven, en uiteindelijk voor het ganse

schepsel. Dat hebben wij dan ook te verwachten vanuit dat eeuwige Woord Gods. De apostelen waren daar ook duidelijk in, bijvoorbeeld in de brief aan de Romeinen (8:23-25): 'En niet alleen dit, maar ook wij zelf, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelf, zeg ik, zuchten in onszelf, verwach-
tende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam. Want wij zijn in hope zalig geworden. De hoop nu, die gezien wordt, is geen hoop; want hetgeen iemand ziet, waarom zal hij het ook hopen? Maar indien wij hopen, hetgeen wij niet zien, zo verwachten wij het met lijdzaamheid' (SV). Maar ook in 2 Petrus 3 (13-14): 'Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, beijvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk te blijven voor Hem in vrede...'

De apostelen getuigden ervan om het alles ook werkelijk te verwachten in lijdzaamheid, in volharding, en niet jezelf laten meevoeren door allerlei leringen die niet terug zijn te vinden in dat eeuwige Woord Gods. En wat dat betreft leven wij in het laatst van deze bedeling en bemerken wij de duisternis. Maar ook het onvermogen van mensen om te geloven in de Woorden Gods. Men verstaat ze niet en wil het ook niet verstaan. Daarom en daardoor verwerpen zij al deze Woorden van God gegeven. Zoals Petrus dat heeft gegeven in zijn tijd, om de gemeente erbij te bepa-

len dat het Evangelie wel eerst doorleefd moest worden en dat het verkondigd moet worden. Maar dat op het laatst vele spotters daar zullen zijn die al de Woorden Gods verdraaien en verwerpen. Dat is helaas hetgeen we in deze laatste tijd ervaren. Grote verdeeldheid, het niet willen geloven, het anders te verkondigen en te verwachten zoals God dat heeft gegeven. In het algemeen mag je toch stellen dat dit eigenlijk maar moeilijk terug te vinden is. Er is ook hoogmoed in het beter weten dan de Schrift leert. Maar zo moet het natuurlijk niet zijn. In onze tijd is het eigenlijk niet anders dan in de tijd van Israël, toen Jezus wandelde tussen Zijn volk. Jezus verkondigde Zijn koninkrijk. Dat koninkrijk was niet van deze wereld zoals de Heer Jezus sprak tegen Pilatus (Jh.18:36): 'Jezus antwoordde: Mijn koninkrijk is niet van deze wereld; indien Mijn koninkrijk van deze wereld geweest was, zouden Mijn dienaars gestreden hebben, opdat Ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd; nu echter is Mijn koninkrijk niet van hier'. Zo is het nog steeds, het koninkrijk Gods is niet van deze wereld. Wij hebben het daarom te verwachten zoals het is gegeven. Maar wij hebben het ook te verwachten in lijdzaamheid. In geloof, zoals de Schriften dat verkondigen. Dan mogen wij ook aanschouwers zijn van dat grote heilswerk, dat God werkt tot verlossing van mensen. Want dat mogen wij dan aanschouwen door geloof. Dat geeft veel kracht, want daarin worden nog steeds

de woorden van Jesaja bevestigd waarmee we begonnen: '... maar wie de Here verwachten, putten nieuwe kracht; zij varen op met vleugelen als arenden; zij lopen, maar worden niet moede; zij wandelen, maar worden niet mat'. Dat wij dit zullen bevestigen in ons leven. De Heere volgen in

Zijn Woord. Het zijn nog maar weinig stappen die we moeten gaan. Dat wij ons dat bewust zijn. Dat wij leven in de wederkomst van de Heere onze God want Zijn Woord is ja en amen.

M.S. Antonisse



Ons loofhuttenfeest

Opmerking redactie: onderstaande tekst is overgenomen uit 'Vrede zij U' van januari 1960. Geschreven door wijlen profeet H.M. van Bommel die diende in de gemeente Amsterdam. De oorspronkelijke tekst is inhoudelijk geheel bewaard gebleven, doch aangepast aan de schrijfstijl van deze tijd.

Kort geleden werd een profetie gebracht waarin de volgende zin voorkwam: 'Zalig zijn zij, die Mijn komst verwachten, want hun loofhutten zullen bloeien in die dag'. We willen in dit artikel uiteenzetten wat de Heer hiermede tot ons zegt. Weliswaar wordt door de profeet Zacharia over een toekomstig 'feest der loofhutten' gesproken (Zch.14:16, 18 en 19), doch in de reeks der christelijke feestdagen kennen wij geen Loofhuttenfeest. Het is dus nodig dat wij met ons onderzoek teruggaan naar het volk dat het Loofhuttenfeest vierde (en dat nog doet); het volk van het oude verbond.

Het Joodse volk ontving ten tijde van Mozes, door de wet, zijn Godsdienstige plechtigheden en feestdagen. Tot de drie grootste feesten behoorden het Pascha-, Pinkster- en Loofhuttenfeest. Omtrent dit laatste feest had de Heer God tot Mozes gezegd: 'Doch op de vijftiende dag van de zevende maand, als gij de inkomst van het land zult ingezameld hebben, zult gij het feest des Heeren zeven dagen vieren; op de eerste dag zal er rust zijn, en op de achtste dag zal er rust zijn. En op de

eerste dag zult gij u nemen takken van schoon geboomte, palmtakken, en twijgen van dichte bomen, met beekwilgen; en gij zult voor het aangezicht van de Heere, uw God, zeven dagen vrolijk zijn. En gij zult dat feest de Heere zeven dagen in het jaar vieren; het is een eeuwige inzetting voor uw geslachten; in de zevende maand zult gij het vieren. Zeven dagen zult gij in de loofhutten wonen; alle ingeborenen in Israël zullen in loofhutten wonen' (Lv.23:39-42). De reden of bedoeling van het houden van dit feest wordt daarbij opgegeven, namelijk: 'als gij het inkomen van het land zult ingezameld hebben'. Het Loofhuttenfeest was dus een oogstfeest. Maar dit niet uitsluitend, want er is ook nog een ander feit: 'Opdat uw geslachten weten, dat Ik de kinderen Israëls in loofhutten heb doen wonen, toen Ik hen uit Egypteland uitvoerd heb; Ik ben de Heere, uw God!' (Lv.23:43). We begrijpen dus direct dat dit feest niet in de woestijn werd gehouden, omdat het volk geen land bewerkte, en als gevolg daarvan geen oogst had binnen te halen. Zoals we uit de Bijbel weten leefde het volk Gods tijdens de

tocht naar Kanaän van het Manna, dat God als een dauw in de vroege morgen rondom de verblijfplaats deed nederdalen. Pas toen de Israëlieten te Gilgag gelegerd waren en het Pascha vierden (Jz.5:10) hield het Manna op. In Jozua 5:11-12 wordt dit verder als volgt medegedeeld: 'En zij aten van het overjarige koren van het land, de volgende dag van het Pascha, ongezuurde broden en gerooste aren, juist op diezelfde dag. En het Manna hield op de volgende dag, nadat zij van het overjarige koren van het land gegeten hadden; en de kinderen Israëls hadden geen Manna meer, maar zij aten in dat jaar van de inkomst van het land Kanaän'. Het volk Israël was nu in staat door het bewerken van het land van de opbrengst daarvan te leven.

Overvloeiende van melk en honing

Het had van de Heer een bijzonder goed land verkregen nl. 'een land vloeiende van melk en honig'. De Here God had dit land reeds aan hun vader Abraham beloofd (Gn.15:7 en 16). Zijn nakomelingen zouden het tot een erfenis ontvangen, met dien verstande dat het eigendom van de Heer bleef, maar de kinderen Israëls het mochten bewonen en van de opbrengst daarvan leven. De Heer had gezegd, dat zij het Loofhuttenfeest met vrolijkheid zouden vieren. Op dat feest zou men met blijdschap en dankbaarheid vervuld zijn. Daartoe was dan ook alle reden. Want was het niet zo dat

God de voormalige zwervers in de huilende woestijn (wij zouden dit waarschijnlijk vertalen als droog en dor; red.), na arbeid en ijver, het jaar kroonde met Zijn overvloedige zegen? Zelfs op zodanige wijze dat de schuren gevuld waren en de perskuipen overliepen? Het feest duurde zeven dagen, waarvan de eerste en de laatste dag als sabbatdag geheiligd werden. Dan verscheen het ganse volk voor het aangezicht Gods voor de tent der samenkomst, om de Heer voor Zijn zegen grotelijks te danken en hun gaven Hem te offeren. Gedurende deze zeven dagen woonde het volk in zelfgemaakte tenten of hutten, gemaakt van gebladerde boomtakken (vandaar de benaming loofhut).

Men trok dan uit het huis en woonde in de loofhut; elke familie had zo'n hut. Men zag ze dan overal staan: in het veld, langs de wegen, op straten en pleinen, in tuinen en op daken; daar waar maar een geschikte plaats was. Het was een blij dankfeest, waarop men God de eerstelingen van al de vruchten, zowel van het veld als van de wijnstok en vruchtbomen, bracht. Men zag de reien (wij zouden waarschijnlijk zeggen: dansende mensen; red.) en gezelschappen, dragende de mooiste vruchten en wuivende met palmtakken, in vrolijkheid en gezang langs de wegen gaan (Lv.23:40). Zoals gezegd had het feest een tweevoudige betekenis: de oogst, waardoor men met dankbaarheid werd bepaald bij wat men nu had, en de loofhut die het volk duidelijk

voor ogen stelde wat zij voorheen waren. De loofhut hield de herinnering levendig dat zij voorheen zwervers waren in de woestijn met alle bezwaren, moeiten, gevaren en zorgen daaraan verbonden. De Here God liet echter Zijn volk veertig jaar deze harde weg gaan tot voorbereiding en loutering, alvorens het tot het bezit van de Heer inging. Dit wordt ons volkomen duidelijk als we Deuteronomium 8 (vs.2-5) opslaan.

Daar lezen we: 'En gij zult gedenken aan al de weg, die u de Heere, uw God, deze veertig jaren in de woestijn geleid heeft; opdat Hij u verootmoedige, om u te beproeven, om te weten, wat in uw hart was, of gij Zijn geboden zoudt houden, of niet. En Hij verootmoedigde u, en liet u hongeren, en spijsde u met het Man, dat gij niet kentet, noch uw vaderen gekend hadden; opdat Hij u bekend maakte, dat de mens niet alleen van het brood leeft, maar dat de mens leeft van alles, wat uit de mond des Heeren uitgaat. Uw kleding is aan u niet verouderd, en uw voet is niet gezwollen, deze veertig jaren. Bekent dan in uw hart, dat de Heere, uw God, u kastijdt, zoals een man zijn zoon kastijdt'. Het oude volk Israël moest leren in de woestijn zich aan God toe te vertrouwen en zich geheel aan Hem over te geven. Daarom liet Hij het soms in moeite of zeer grote nood komen. En in die grote nood moest het dan leren op God te blijven vertrouwen en zich aan Hem vast te houden. Maar vaak faalde het daarin. Men vergat God en al

wat Hij gedaan had, men klaagde, morde en kwam in opstand en ging alleen in eigen kracht te werk. Dan was men ongehoorzaam aan het bevel des Heren en handelde naar eigen willekeur en goeddunken. Zeker, de tocht door de woestijn was voor het oude Israël een harde weg, maar vaak werd maar al te duidelijk, dat het die harde weg toch nodig had. Zij werden als het ware in de woestijn opgevoed, om straks als een waardig volk het erfdeel des Heren te bezitten. Ook wat de inneming van het land betreft liet God hen zien en ontdekken, dat het niet van hun kracht en sterkte afhing dat zij het in bezit zouden krijgen, doch dat God het was, Die het hun gaf. Dit werd al direct duidelijk bij de intrede van het land.

De grote stad Jericho namen zij in, maar door de kleine stad Ai werden zij verslagen. Het verschil lag in de gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid aan God. Door gehoorzaamheid van het geloof in God en Zijn Woord zagen zij de muren van Jericho instorten, maar door ongeloof in en ongehoorzaamheid aan God werden zij door de inwoners van het stadje Ai op de vlucht gejaagd en zesendertig gezinnen werden in rouw gedompeld (Jz.6 en 7). Door al deze zaken moest Israël leren dat zij, wanneer zij het land bewonen zouden en jaarlijks de oogst binnengehaald zou zijn, niet hoogmoedig zouden worden en in hun hart niet zouden zeggen: 'Mijn kracht, en de sterkte mijner hand heeft mij dit vermogen verkregen'.

Zij zouden moeten gedenken dat het de Here hun God was, Die hun die kracht tot dat vermogen geschonken had (Dt.8:17-18).

Geestelijke betekenis

Nu kunnen we nader bekijken in welk opzicht het Loofhuttenfeest van Israël voor ons nog betekenis heeft. Het is toch immers zo dat wij geen land van God tot een erfenis verkregen hebben. Bij het



oude Israël bestonden de zegeningen Gods in hoofdzaak in het natuurlijke welzijn. Evenmin hebben wij als volk des Heren door de woestijn gezworven, zodat het tijdelijk vertoeven in een loofhut voor ons geheel geen betekenis heeft. Voor ons, volk van het nieuwe verbond, ligt deze zaak dan ook wel even anders. Wij zijn, als nieuw verbondsvolk, een geestelijk Israël en hebben daarom op de geestelijke betekenis van de zaken te letten. Hoe, blijkt al duidelijk uit het gesprek dat de Here Jezus

hield met de Samaritaanse vrouw (Johannes 4). Toen zij van de gelegenheid gebruik maakte bij deze 'profeet' te informeren, wat Zijn gedachten waren over de in die dagen heersende strijdvraag tussen de Samaritanen en Joden, of de plaats der aanbidding te Jeruzalem dan wel te Samaria was, zegt de Heer: 'Vrouw, geloof Mij, de ure komt, wanneer gij, noch op deze berg, noch te Jeruzalem, de Vader zult aanbidden. Gij aanbidt, wat gij niet weet; wij aanbidden, wat wij weten; want de zaligheid is uit de Joden. Maar de ure komt, en is nu, wanneer de ware aanbidders de Vader aanbidden zullen in geest en waarheid; want de Vader zoekt ook zulken, die Hem alsoo aanbidden' (Jh.4:21-23). De Heer Jezus stelt de Joden in het gelijk, omdat Jeruzalem voor het oude verbond de door God aangewezen plaats van het heiligdom was (vs.22), maar wijst erop, dat voor het nieuwe verbond (de tijd waarin we ook nu nog leven) geen natuurlijke bergen of plaatsen van bijzondere waarde of betekenis zouden zijn voor het dienen van God. De geschiedenis van het natuurlijke Israël is type of schaduwbeeld van het geestelijk Israël, Gods volk onder het nieuwe verbond. Het land Kanaän, dat Israël als een erfdeel van God ontving, is een afschaduwing van de rust in God, die door Christus voor de in zonde gevallen mensheid is verworven. In het vierde hoofdstuk van de Hebreeënbrieff staat dit beschreven. De Here God beloofde aan de vader van het geloof, Abraham, dat Hij dit land

aan zijn nakomelingen tot een erfenis zou geven. Het werd toen nog bewoond door allerlei heidense volken die van God vervreemd waren en afgoden dienden. We lezen in de Bijbel dat deze volken machtig en sterk werden, en in sterke vestingsteden woonden. Ook woonden in dat land Enakieten (reuzen). Het was niet zo dat het een land was met één regering, maar de verschillende volken woonden in steden en elke stad had haar eigen koning. Deze steden hadden onderling een levendige handel met elkaar, doch het gebeurde ook vaak dat zij oorlog met elkaar voerden. Voordat Israël Kanaän in bezit nam, kunnen we dat land vergelijken met de volken van de aarde in onze tijd, maar dan in het klein. Het land Kanaän, bewoond door de verschillende heiden-volken, is daarom ook type van de aarde en haar volken in onze tijd. Ook wat de onderlinge verhoudingen betreft beantwoordt het type volkomen aan de onderlinge verhoudingen van de volkeren in onze tijd. Toch is van Godswege de belofte gegeven, dat door het geloof in Christus het geestelijke zaad Abrahams (Gl.3) eenmaal de wereld zal overwinnen (1Jh.5:4 en 5). Die overwinning zal echter niet tot stand komen door menselijke kracht. Wij zagen dit reeds in het schaduwbeeld van het land Kanaän. Het was God Die het hun gaf (Jz.5:14).

Oogst en eeuwige zegen

Aan het einde van het tijdperk der genade zal de oogst plaatsvinden. De kinderen van het koninkrijk van

Christus zullen bijeengebracht worden om de heerlijkheid Gods in te gaan. Dan zal het de tijd zijn dat 'de zachtmoedigen het aardrijk zullen beërven' (Mt.5:5). Het koninkrijk Gods zal dan de gehele aarde omvatten. In het laatste hoofdstuk van het boek van de profeet Zacharia staat een profetie over de tijd van het einde en de aanvang van het rijk van Christus op de aarde. We lezen daar (Zch.14:16): 'En het zal geschieden, dat al de overgeblevenen van alle heidenen, die tegen Jeruzalem zullen gekomen zijn, die zullen van jaar tot jaar optrekken om te aanbidden de Koning, de Heere der heerscharen, en om te vieren het feest der loofhutten'. Overeenkomstig deze uitspraak zal dan in het komende rijk van Christus op aarde een geregelde viering van het Loofhuttenfeest plaatsvinden. Betekent dit dan dat het zo zal zijn dat de christelijke volken zeven dagen zullen wonen in hutten, gemaakt van palmtakken wilgenhout? Neen! Het land Kanaän met zijn oogst van natuurlijke vruchten en loofhutten gemaakt van takken en bladeren van gewone bomen, was een voorbeeld van de zegen en rijkdom door Christus aan de mens geschonken. Hij is de Jozua (Hbr.4:8) Die de ware rust heeft aangebracht. Hierbij wordt opgemerkt dat reeds in de Messiaanse profetie van Jesaja 9 gesproken wordt dat door Christus een blijdschap zal worden aangebracht 'gelijk men zich verblijdt in de oogst'. Dat 'optrekken van jaar tot jaar, om te aanbidden de Koning,

de Heer der heerscharen' wil daarom niets anders zeggen dan dat de mens, levende op de van de duivel en vloek verlost aarde, de Heer Jezus Christus, de Koning der ganse aarde daarvoor bij voortduring dank, eer en heerlijkheid zal toebrengen. En zo ook zal 'het vieren van het feest de loofhutten' niets anders zijn, dan dat het verlost volk op aarde steeds zijn dankbaarheid en blijdschap zal betuigen voor de ontvangen erfenis. De verlost op de gezegende aarde zullen dan nooit vergeten, zelfs steeds voor ogen stellen, de moeilijke zwerftocht door de woestijn van het leven, die zij hebben moeten gaan in het tijdperk der genade. Dat was een zware en moeilijke weg voor het vlees, een weg van strijd en moeite en vele aanvechtingen van de duivel. Op deze weg werd het geloof beproefd en gelouterd, en werd een iegelijk die God aannam, gekastijd tot zijn eeuwig heil en zaligheid (vergelijk hierbij (Hbr.12:4-13 met Dt.8:5).

De weg van de kinderen Gods door de levenswoestijn is dikwijls een zware weg. Zoals bij het oude volk Israël velen zijn omgekomen, zo is ook op de weg van het geloof menig een gestruikeld en gevallen. Toen de Here Jezus op aarde wandelde en velen Hem volgden, heeft Hij Zich op zeker moment omgekeerd en hen erop gewezen, dat zij zich wel moesten bedenken dat het volgen van Hem geen gemakkelijke weg zou zijn. Wij kunnen dit lezen in Lucas 14:25-35. De zin in de profetie, die de

aanleiding van het schrijven van dit artikel was, luidde: 'Zalig zijn zij, die Mijn komst verwachten, want hun loofhutten zullen bloeien in die dag'. 'Die dag' is de grote dag des Heren, de zevende dag, de sabbat des Heren. Johannes werd op het eiland Patmos in de geest verplaatst op die grote dag des Heren. Vanuit dat gezichtspunt zag hij een schare van 144.000 verzegelden en daarachter een grote ontelbare schare, uit alle natie en geslachten en de volken en talen, staande voor de troon van het Lam. Dezen waren bekleed met lange witte klederen en palmtakken waren in hun handen. En zij riepen met grote stem: 'De zaligheid zij onze God, Die op de troon zit, en het Lam' (Opb.7:10). En als Johannes vraagt wie deze mensen zijn, wordt hem gezegd: 'En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die uit de grote verdrukking komen; en zij hebben hun lange klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed van het Lam' (Opb.7:14). Ziende op deze dag des Heren zongen de serafim aanhoren van Jesaja: 'Heilig, heilig, heilig is de Heere der heerscharen! De ganse aarde is van Zijn heerlijkheid vol!' (Js.6:3). Dan zullen de loofhutten van de kinderen Gods die geleden en gestreden hebben voor het koninkrijk Gods, in heerlijkheid bloeien. 'Ene kudde zal 't eens zijn, die één herdersstaf zal weiden. Zwervers door een zandwoestijn, welk een heildag blijft gij beiden! Juicht, Hij komt, der herd' ren Hoofd: Jezus houdt, wat Hij belooft!' (Gez.261:1).

Te koop aangeboden

(Spreuken 23:1-35)

Het boek Spreuken bevat adviezen voor ons geestelijk leven. Het boek leert dat God de mens zowel Goddelijke als menselijke wijsheid geeft en een gezond verstand, die hij beide in zijn dagelijks leven moet gebruiken. Eeuwenoude nuttige spreekwoorden en gezegden zijn in dit boek opgenomen. De basis van alle kennis is een heilig ontzag en eerbied voor de Heere God (vrij naar Spr.1:7). Menselijke wijsheid is goed en nuttig, maar hoe bekwaam iemand ook is, zonder nederigheid en bereidwilligheid van God te leren, zal hij onvermijdelijk de verkeerde weg inslaan. De Heere God heeft gezorgd voor alles wat noodzakelijk is om zo goed mogelijk te leven. De woorden van een wijs man, koning Salomo, staan hierin opgetekend. Werkelijk een koning bij de gratie Gods. In Spreuken 23:23a staat: 'Koop waarheid en verkoop ze niet'. Te koop, dat bord staat ook op onze levensweg. Het is voor ieder persoonlijk bestemd. U vraagt: wat is er te koop? De waarheid is te koop. Zeg nu niet meteen: daar heb ik geen belang bij. Het kan zijn dat u nú nog zegt: dit is niets voor mij, maar straks zegt u misschien: toch moet ik de waarheid zien te kopen. U hoeft niet bang te zijn dat u het niet kunt betalen. De allerarmste kan de waarheid kopen. Ook is de koop niet gebonden aan een bepaalde leeftijd. Kinderen, vol-

wassenen, ouderen, iedereen kan en mag meedoen. We mogen het vooral op de opgroeiende jeugd betrekken en het tegen hen zeggen: 'Koop waarheid en verkoop ze niet'. Salomo bedoelt dat niet als een zedenmeester. Hij bedoelt het vaderlijk, uitnodigend en tegelijk indringend. De waarheid! Wat bedoelt koning Salomo met de waarheid? Waarheid is datgene waar je van op aan kunt, en dat is het Woord van God. Gods Woord is waar omdat God Zelf waar is. Je kunt van God op aan. Dat laat Zijn Naam al zien. Die Naam luidt: Heere. Dat wil zeggen: Ik ben die Ik ben, de Waarachtige, de Onkreukbare. Zo heeft de Heer Jezus het ook bedoeld in het hogepriesterlijk gebed, als Hij tot Zijn Vader zegt: 'Uw woord is de waarheid' (Jh.17:17b). De wereld kent deze waarheid niet. Pilatus heeft gezegd tegen de Heer Jezus: 'Wat is waarheid?' (Jh.18:38a). Hij was verblind door de invloed van de duivel, de vader der leugen. De leugen is als één nacht ijs: het lijkt sterk, maar je zakt er zo doorheen. Maar de waarheid is iets waar je je hart op zet, waar je je leven op bouwt. We worden door de waarheid gegrepen. Het is de Heilige Geest Die ons hart voor de waarheid wint. Dan concentreert zich Gods Waarheid op Hem Die gezegd heeft: 'Ik ben de Waarheid'. Op Jezus Christus kun je aan, Hij bedriegt je niet. Zijn

kruisdood en opstanding zijn waar. Zijn werk houdt stand, in leven en sterven. Als God ons belooft het eeuwige leven te geven door Jezus Christus, dan is dat waar. Als God de verlossing van alle machten, van de duivel, belooft, dan is dat waar. Zo wordt ons duidelijk wat waarheid is. Niet alles wat mensen zeggen is waarheid. Menselijke woorden zijn vaak onbetrouwbaar en mooie beloften zijn vaak schijn. Veel mensen zoeken, zoals eens de oude Grieken, maar vinden de waarheid nooit. Wat de één waarheid noemt, noemt de ander leugen. De waarheid is van ons uit niet te vinden, maar zij wordt ons geopenbaard in Gods Woord. We lezen in Gods Woord dat dit voor velen een dwaasheid is. Nederig zijn voor het Woord van God als de waarheid, doen zij niet. De mens, die zijn houvast zoekt in de Bijbel, is niet eerlijk zeggen zij. Hij durft de werkelijkheid niet aan. Op dit cardinale punt moeten wij kiezen. Hier scheiden de wegen van geloof en ongeloof. Wie vanuit de mens redeneert, komt nooit tot de kennis der waarheid. Wie gelovig luistert naar Gods Woord die leert de waarheid kennen en lief te krijgen.

Koop de waarheid

Koning Salomo raadt ons aan om de waarheid te kopen. Dat betekent dat het ons iets kan kosten om de waarheid te leren kennen. Het is nodig dat de waarheid voor ons persoonlijk gaat leven. Dat we er zelf deel aan krijgen. En dat gaat niet automatisch. We moeten er iets voor doen. Dat betekent: we

moeten er mee bezig zijn. Langs de weg van activiteit krijg je deel aan de waarheid. Het is alles Gods werk, maar Hij schakelt ons in. Misschien denkt iemand: wat is het eigenaardig dat je de waarheid moet kopen. Moet je Gods genade dan betalen? Is zij niet gratis? Jazeker, Gods waarheid is gratis. Maar nooit zullen we Gods trouw door eigen inspanningen verdienen. Wij hebben er geen enkel recht op. Al het goud, dat in de wereld gevonden wordt, weegt niet op tegen de waarde van de waarheid Gods. Dat heeft koning Salomo ook niet bedoeld. Hij spoort ons aan om door persoonlijke werkzaamheid deelgenoot te worden van de waarheid. De Heer wil dat we er iets voor doen. Daarom de vraag: doen we dat ook? Tot de jonge mensen: wat zouden jullie willen kopen, als je geld zou hebben? Een brommer als je zestien bent? Een auto als je 18 bent? Wil je een huis kopen? Zulke idealen zijn te begrijpen. Maar is er in je hart ook een verlangen om de waarheid te kopen? De waarheid van Gods Woord? De waarheid van Zijn wet en Zijn Evangelie? De waarheid van Zijn veroordeling en van Zijn vrijspraak? De waarheid van Jezus' redding, ook voor jou? Dat is oneindig veel meer dan alle aardse bezittingen. Bidt dan: 'Heer, leidt mij in Uw waarheid'. Het kost je soms heel wat. Soms kost het onze vrienden. Soms je carrière. Soms veel tijd en geld. Het kostte Mozes de schatten van Egypte, Paulus de vriendschap van de Joden en Stefanus zelfs zijn leven. En nu nog worden er velen

gemarteld omdat zij de waarheid liefhebben. Maar het eeuwig loon wacht op hen. De waarheid kopen kost je ten diepste jezelf. Wie zijn leven verliest om Jezus' wil, die verwerft de rijkdom van de waarheid Gods. We bezitten veel om de waarheid te kunnen kopen. We zijn

niet onbemiddeld. We hebben het gebed, het Bijbellezende, de Erediensten, de sacramenten. We hebben catechisatie en beleringslessen en nog diverse andere middelen. Met deze middelen wil God ons de waarheid leren kennen en kunnen we de Here Zelf leren kennen

OPENBARE LEZING

Titel: 'Zo zegt de Heere HEERE!'. Wat spreekt God in deze tijd?

Hiermede wordt u van harte uitgenodigd voor deze opmerkelijke lezing, waarbij enkele openbaringen Gods besproken worden die betrekking hebben op Nederland en Europa. De Heer vermaant ons en roept op tot bekering. In Zijn liefde en genade spreekt Hij tot ons en nodigt ons uit. Hij wil ons leiden en besturen door de Heilige Geest waardoor Hij Zich openbaart door het Woord der profetie. Ook nog in deze laatste tijd.

De lezing wordt D.V. gehouden op donderdag
22 november 2018 van 15.00 tot ca. 17.00 uur.
's Avonds vangt de lezing aan om
20.00 uur en eindigt om ca. 22.00 uur.

Lokatie: Pniëlkerk, Ghandistraat 2, 3902 KD Veenendaal

Bij de kerk en in de directe omgeving is voldoende gelegenheid om te parkeren. Indien u met het openbaar vervoer reist: Vanaf station Veenendaal met lijn 85. Uitstappen bij halte Pr. Clauslaan.

Meer informatie over de lezing treft u aan op: www.lezing.org
Ingeval van vragen kunt u contact opnemen via telefoonnummer 0318-634185 (of 06-40714445) of 023-528 55 61 en via e-mail (ijlmastraetmans@planet.nl).

We hopen velen van u te mogen ontmoeten opdat wij hierover van gedachten kunnen wisselen.

WIJ STELLEN UW KOMST ZEER OP PRIJS

als de waarachtige God. Wanneer we de waarheid leren kennen, worden we bevrijd. De waarheid maakt vrij. Vrij van de leugen; vrij van de satan. De waarheid is vaak wel scherp, als het mes van een chirurg. De waarheid is dan het mes dat God zet in onze ongeloofigheid. Het mes van de waarheid Gods snijdt onze eigendunk aan flarden. Gods Woord is scherper dan enig tweesnijdend zwaard en u weet meteen waar u aan toe bent aangaande de waarheid (Hbr.4:12; Opb.1:16). Maar de waarheid is tegelijk ook teder en lieflijk. In het kennen van de waarheid proeven en smaken we Gods vaderlijk erbarmen. Deze diepste waarheid is kostelijk. Daarin ligt ons eeuwig houvast. Wie zijn levensanker hecht in Gods diepste Waarheid, in Jezus Christus, kan het leven aan. Koning Salomo geeft ons een tweede advies. Hij zegt: verkoop de waarheid niet. Hij doet een dringend appél op ons geweten. Je kunt niet met de waarheid spelen. Je kunt de waarheid niet naar je hand zetten om er mee te doen wat je goed denkt. Je kunt 'verlicht' geweest zijn en de hemelse gaven genoten hebben en later toch afvalig worden (Hbr.6:4-6). Dan is de waarheid verkocht of geruild voor iets dat belangrijker schijnt dan de waarheid van God. Het kan gebeuren dat wij tegenwoordig minder bewust leven bij het Woord van God dan vroeger. Dat de Erediensten ons minder zeggen. Het is of alles in ons geloofsleven achteruitgaat. De vraag komt dan op: moet ik door gaan? Er is iets of iemand

tussen God en ons ingekomen. Er is iets in ons leven gekomen dat ons meer in beslag neemt dan de waarheid van Gods getuigenis. Diep in ons hart weten we wel waar het vast zit. We dringen het weg. We willen het niet toegeven. Toch is het nodig, dat het naar boven komt. Dat we het voor de Heer belijden en dat we bidden om kracht om er mee te breken. Wanneer we dat niet doen, is het gevaar zeer groot dat we de waarheid verkopen.

Echter, de waarheid moeten we nooit verkopen. Voor geen goud. Integendeel, we moeten steeds met de waarheid bezig zijn. Zoals we met onze talenten moeten woekeren, zo hebben we met de waarheid te handelen. Anders gaat het met de waarheid als een voorwerp, dat we niet gebruiken. Wat achteloos in de hoek ligt. Het wordt oud en deugt tenslotte niet meer. Zo gaat het ook met de waarheid als wij er niet mee bezig zijn. Bovendien roept God ons op in de waarheid te wandelen. Zodat de waarheid in ons dagelijks leven een kracht wordt die naar alle kanten uitstraalt. We mogen de waarheid niet voor ons zelf houden. We hebben haar door te geven. God roept ons op de waarheid niet te verkopen, maar wel uit te delen. Die opdracht is in onze tijd bijzonder belangrijk. Laten we ons persoonlijk gedrongen weten zó met de waarheid bezig te zijn, in de kracht van de Heilige Geest. Maran-atha. Jezus komt.

Th.Oudakker

Ontmoetingsdag 2018

Zaterdag 26 mei werd in het fraaie Kerkelijk Centrum de Rank te Nieuwegein de 17^e Ontmoetingsdag gehouden. Ongeveer 80 personen waren hierbij aanwezig om te spreken over het thema: 'Wachter, wat is er van de nacht? De Zon, Christus, komt'. Na de inleidende koorzang, de opening met gebed en het lezen van enkele tekstgedeelten uit de Bijbel (Ps.130:1-8; Opb.22:1-5 en Mt.5:13-16) was er een inleiding m.b.t. het genoemde thema. Hierbij werd uitgelegd dat veel zaken in het natuurlijke een geestelijke betekenis hebben. Zo legt de Heer Jezus uit (Jh.10:9 en 14:6) dat Hij de Deur is door Wie wij in kunnen gaan; weer tot de Vader kunnen komen. Met de begrippen 'wachter, nacht en zon' is het niet anders. Natuurlijke wachters houden de wacht in de nachtelijke periode, een periode van natuurlijke duisternis derhalve. Zij waken en bewaken en slaan alarm als er gevaar dreigt. Dit om een situatie van bezorgdheid, angst en onrust te voorkomen (zie Js.62:6; Jr.6:17; Hl.3:3 en 5:7). In geestelijke zin duidt dit op de leraars die waken over het volk om hen te bewaren en te waarschuwen. Maar ook de komst van de Zon, Jezus Christus, Die alles verlicht, aankondigen. In de nacht zoals wij die kennen is het duister en doen we dingen 'op de tast'. In geestelijke zin zien we ook dat de wereld duister is: we

leven in een tijdperk van toenevend ongelooft, liefdeloosheid en het niet (meer) kennen van de Heer en Zijn ordeningen en inzettingen. Maar zoals in het natuurlijke leven de zon 's ochtends opkomt en de aarde verlicht, verwarmt en groei geeft, zo is Christus in geestelijke zin Degene om Wie alles draait. Door Hem worden onze harten verlicht en is er leven en een goede toekomst. Hij is de Overwinnaar van dood en duisternis (Mt.4:2, Ps.84:12). In Johannes 8:12 lezen we: 'Wederom dan sprak Jezus tot hen en zeide: Ik ben het Licht der wereld; wie Mij volgt, zal nimmer in de duisternis wandelen, maar hij zal het licht des levens hebben'. In dit licht des levens ligt dan ook een geweldige belofte: 'Jezus zeide tot haar: Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven' (Jh.11:25).

Tegenstellingen

Zoals de nacht het tegenovergestelde is van de dag, is het licht automatisch het tegenovergestelde van de duisternis. Zien we op dit moment dat het Licht van Christus verduisterd wordt, dat de verkondiging van het heilzame Evangelie onder druk staat, dat de kennis van Hem wegkwijnt? Zelfs in een dermate vorm dat een belangrijk deel van Nederland en Europa Hem de rug heeft toegekeerd. Daarom is de vraag ook gerechtvaardigd dat de

christenen aan de leraars vragen: hoe lang duurt de geestelijke duisternis nog; wanneer komt Degene Die de gehele wereld zal verlichten, onze geliefde Heer Jezus Christus? Uit de tekenen der tijden mogen we immers afleiden dat deze komst spoedig daar zal zijn. De voorafschaduw van de toekomst vinden we terug in de uittocht van het oude volk Israël: 'Daarna zeide de Here tot Mozes: Strek uw hand uit naar de hemel, opdat er duisternis zij over het land Egypte, zodat men de duisternis kan tasten. En Mozes strekte zijn hand uit naar de hemel, en er was gedurende drie dagen een dikke duisternis in het gehele land Egypte. Gedurende drie dagen kon niemand een ander zien, noch van zijn plaats opstaan; maar alle Israëlieten hadden licht, waar zij woonden' (Éx.10:21-23). Een bijzondere situatie met een werkelijk extreme duisternis in het natuurlijke leven. Prachtig in deze tekst is dan wel weer dat er geschreven is 'maar alle Israëlieten hadden licht, waar zij woonden'. Zo mogen wij ook nog het Licht kennen in een periode van diepe, geestelijke, duisternis. Het volk Israël werd uitgeleid, op wonderbaarlijke wijze overigens, uit die diepe duisternis. De Zijnen verwachten in eveneens duistere tijden de komst van de Heer. Hij, Die ons uit zal leiden uit de periode van geestelijke duisternis. In die opperste duisternis zal Zijn roepstem klinken: 'En midden in de nacht klonk een geroep: De Bruidegom, zie, gaat uit Hem tegemoet!' (Mt.25:6). En daarmee zien we enerzijds de werking van de

Open Bijbelstudie

Zoals al eerder aangegeven beperken de Ontmoetingsdagen zich doorgaans tot één dag per jaar. In vervolg hierop is er het voornemen om Open Bijbelstudie avonden (of middagen) te organiseren. Hiervoor wordt u met dit bericht van harte uitgenodigd. U kunt zich hiervoor opgeven via telefoonnummer 023-5285561 of via de website (www.ontmoetingsdag.org). Doel is dat deze in het najaar aanvangen. Wij juichen het toe als u familie, vrienden, kennissen of collega's mee wilt nemen zodat wij ons gezamenlijk kunnen verdiepen in de zaken van Zijn koninkrijk en ons voorbereiden op Zijn komst. Indien u een voorkeur heeft voor de te behandelen onderwerpen kunt u dit vooraf kenbaar maken. Op dit moment zijn nog niet alle locaties en data bekend. Hieromtrent zullen wij nader informeren. Indien u niet in de gelegenheid bent om te komen kunt u via de hierboven genoemde mogelijkheden aangeven dat u wel de studiegids wilt ontvangen. Deze krijgt u dan via e-mail of per post toegezonden.



Heilige Geest op dat moment maar ook de komst van Degene waar wij zo naar uitzien en Die vrede, waarheid en gerechtigheid zal brengen. Ondanks die toenemende duis-

ternis zijn wij kinderen des lichts (1Ts.5:5), maar hebben wij ook de opdracht om zichtbaar te zijn en verkondigers van de goede boodschap: 'Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden. Gij zijt het licht der wereld. Een stad, die op een berg ligt, kan niet verborgen blijven. Ook steekt men geen lamp aan en zet haar onder de korenmaat, maar op de standaard, en zij schijnt voor allen, die in het huis zijn. Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Mt.5:13-16). Zout is het beeld van bederfwerend en smaakverhogend. Onze taak is dus het kwaad buiten te houden, Zijn Naam te verkondigen, te getuigen en daarmee tot zegen te zijn van degenen die ons omringen. Ook al is de oogst voor ons (nog) niet zichtbaar omdat deze in de toekomst verborgen ligt. Laten we waken en bereid zijn. Dat wil zeggen gereed maken, voorbe-

reiden, reisvaardig zijn. Laten we in alles duidelijk maken dat we naar Hem uitkijken, in vol vertrouwen op Zijn Woord.

Gespreksrondes en afronding

In een tweetal gespreksrondes voor alle deelnemers kwamen een aantal aspecten aan de orde in de gestelde vragen: Enerzijds de ontwikkelingen in deze tijd (en de afgelopen jaren) en of dit beeld herkent wordt als een periode van geestelijke duisternis. Anderzijds de toepassing in ons persoonlijke leven en hoe we hiermee om kunnen gaan. Als het gaat om de eindtijd mogen we verwijzen naar Mattheüs 24, Marcus 13, 2 Thessalonicenzen 1 en 1 Timotheüs 4. De ontwikkeling in kerk en staat wordt hier uitgebreid beschreven. Er werd op een open en eerlijke wijze met elkaar van gedachten gewisseld waarbij broeders en of zusters zich vrij voelden om persoonlijke ervaringen met elkaar te delen. Voor velen was dit versterkend en bemoedigend voor het eigen geloofsleven. Aansluitend was er in de kerkzaal nog een samenzang waarbij ook het Judakoor aanwezig was. De



Nieuws uit Georgië

In deze uitgave staat een verslag van de Ontmoetingsdag die dit jaar in Nieuwegein werd gehouden. Op dezelfde datum werd er in Georgië een soortgelijke dag georganiseerd. Van onze broeder Bagrat Mamasakhlisi begrepen wij dat zij hierbij in overleg als uitgangspunt het programma uit Nederland gebruikt hebben, zoals dat in het drieluik en via de website werd gecommuniceerd. Er waren o.a. diverse voorgangers van andere geloofsgemeenschappen aanwezig die belangstelling toonden voor het Maran-atha getuigenis. Er werd opgemerkt dat men niet alleen uitzielt naar de komst van Jezus Christus, maar dat deze ook wel heel nabij is. Voor velen een moment om met vreugde en blijdschap naar uit te zien. Voor de meeste van de aanwezigen was het nieuw dat het apostolisch getuigenis ook in Georgië aanwezig is. Uit de berichten begrepen wij dat het een vreugdevolle kennismaking was.



De dag werd afgesloten met een gezamenlijke maaltijd. De geplaatste foto geeft een indruk van de vergaderzaal waar de inleiding gehouden werd. Wilt u het werk van de Heer in Georgië bij voortduring in uw gebeden opdragen?

Namens de redactie

akoestiek in de kerk was uitstekend te noemen waardoor zowel het orgelspel als de gezangen tot hun volle recht kwamen. De bijeenkomst werd afgesloten met een korte bidstond. Na afloop waren onze harten weer vervuld met een verlangen, een heilig heimwee, een reikhalzend uitzien naar de vervulling van Zijn belofte: 'Uw hart worde niet ontroerd; gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen – anders zou Ik het u gezegd hebben – want

Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben' (Jh.14:1-3). Zo was deze dag een ontmoeting van hart tot hart die allen bemoedigde en versterkte in het persoonlijke geloof. Onze bede blijft: Kom Here Jezus, ja kom haastiglijk!

R.C. Boekhout

NB: de studiegids is te downloaden op www.ontmoetingsdag.org



Kapel van de gemeente te Arnhem

De erediensten worden op zondag gehouden te:

Amersfoort	Banckertstraat 3	10 en 17 uur
Amsterdam	Burg. Röellstraat 199	10:30 en 17 uur
Arnhem	Uitzichtkerk, Zaslaan 22	10 en 17 uur
Enkhuizen	Zuiderhavendijk 25	10:30 en 17 uur
's-Gravenhage	Willemstraat 69	10 uur en (17 uur 2e en laatste zondag v.d. maand)
Groningen	Geulstraat 14	10 uur
Haarlem	Wilhelminastraat 21	10 en 17 uur
Utrecht	Herenweg 7	10 en 17 uur
Wageningen	Churchillweg 138, hoek Kolkakkerweg	10 en 16:30 uur
Zierikzee	Lutherse kerk	10 uur
	Gat van West-Noord-Westen	tweemaal per maand
Hersteld Apostolische Zendingkerk		
Correspondentieadres: J.L.M. Straetemans, Wilhelminastraat 21, 2011 VJ Haarlem		